

[Laurits Hansen.]

faar man et helt andet Indtryk, nemlig det, at de maa have en usædvanlig god Indkomst. Det vilde være rimeligere, om vi gennem Kornloven nedsatte Priserne fremfor stadig at holde denne høje Pris; i alle Tilfælde kunde det dog vist være nødvendigt, naar der nu bliver givet en Ottendedel eller en Femtedel fri igen til Frihandelskorn, at man bestemte, hvor højt Frihandelskornet maatte stige.

Den nye Prisaftale med England, der blev afsluttet uden om Rigsdagen, har bevirket, at Frihandelskornet vil stige endnu vildere, og der er derfor saa meget mere Grund til at faa fastsat, hvor højt vi maa komme op med Kornprisen. Jeg tror, det er nødvendigt, naar vi har solgt vor Eksport af andre Varer, ogsaa at tænke paa, at vi skal bruge Korn. Man kan ikke give en Eksport det ene Tilskud efter det andet, man maa vist hellere vende Billedet og gaa over til at gøre det Korn, der kommer frem paa det frie Marked, billigere.

For Husmændenes Vedkommende betyder det foreliggende Lovforslag, at Frihandelskornet bliver dyrere, at det bliver vanskeligere for os at producere saa mange Grise, som man kunde ønske at udføre her fra Landet. Det vil betyde meget, hvis vi satte Loft over Frihandelskornet. Det er uretfærdigt, at et Landbrug, der i sin Tid blev baseret paa at købe Korn, i den Grad skal holdes nede, fordi det allerstørste Landbrug skal have en uforholdsmæssig stor Gevinst. For den sidste Gruppe, der har Afleveringskomst paa mindst 5 000 Kr. ekstra. Det synes derfor ikke, at denne Lovgivning særlig tager Sigte paa Befolkningens Tarv, men at den netop stadig vil beskytte en bestemt Gruppe af vort Lands Befolkning.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen udtalte, at nu vilde vi konfiskere Jorden fra de store Brug og oprette en hel Masse Husmandsbrug, som ikke er i Stand til at klare sig selv. Vi vil gerne oprette flere Husmandsbrug, men vi har aldrig tænkt at oprette Brug, som ikke er i Stand til at forsyne sig selv med Korn, og derfor ønsker vi en større Udvidelse af den paagældende Lovgivning, saa vi kan faa saa mange selvstændige Husmænd, som er selvforsynende med Korn, som muligt; og derfor maa vi selv-

følgelig i denne Forbindelse kræve, at der gives Tillægsjord til de smaa, saa ogsaa de bliver i Stand til at forsyne sig selv med Korn. Jeg tror nok, vi i det store og hele fra Husmændenes Side vilde være bedst stillet, hvis vi fik saa meget Jord, at vi selv kunde høste Korn — saa tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen vilde faa Bekymringer med Hensyn til, at der skulde skaffes os Korn i en Nødsituation.

Men en Nedsættelse af Afleveringspligten kan jeg ikke se nogen Grund til. Jeg mener, vi skal opretholde den Afleveringspligt, vi har haft hidtil, ja, maa ske snarere udvide den, idet jeg gaar ud fra, at det er andre Steder, den store Produktion foregaar af de Varer, vi sælger til England, end netop paa de allerstørste Ejendomme her i Landet.

N. P. Andreassen: Den Lov, som her er til Behandling, har vi nu kendt gennem mange Aar, og naar det blev udtalt, at ogsaa i Aar har man forhandlet med Landbrugets Organisationer om Lovforslaget, finder jeg det kun ganske naturligt. Straks i 1940, da et Kornlovsforslag af denne Karakter første Gang var fremme, forhandlede den daværende Landbrugsminister i høj Grad med Landbrugets Organisationer om det. Jeg kan heller ikke, saaledes som det er sagt fra denne Talerstol, indse, at der skulde være noget til Hinder for, at man fra Rigsdagens Side kunde lave om paa det. Men det vil være nødvendigt — og har altid været nødvendigt, naar en Lov af denne Karakter og af det Omfang, der her er Tale om, skal gennemføres over for et vist Erhverv —, at man først forhandler med Erhvervet. Det har man da ogsaa gjort denne Gang, men i Modsætning til tidligere, hvor man, selv om der har været mange forskellige Ting, man kunde være uenig om, dog altid var kommet til Enighed om de Regler, Lovforslaget skulde indeholde, maa det siges, at det har man ikke kunnet opnå i Aar. Man har fra det større Landbrugs Side — og jeg kan godt sige særlig fra Landbrugsraadets Side med det ærede Medlem af det andet høje Ting, Hr. Hauch, som Ordfører — meget stærkt fremhævet, at man ikke kunde være med til at forhandle om en Kornlov paa det nuværende Tidspunkt. Man